

Arrest

nr. 297 716 van 27 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. RAHOU
Vlasmarkt 25
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. RAHOU verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Wit-Rusland. U bent geboren op (...) in Vitebsk, waar u woonde tot uw vertrek uit Wit-Rusland in november 2022. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U heeft twee zussen. U hield zich voornamelijk bezig met herstellingen van auto's.

Toen u een periode geen werk had, ging u op 8 september 2022 met uw schoonbroer K. (...), de man van uw zus M. (...), die autohandelaar was, naar Rusland, naar Smolensk, met de bedoeling van daaruit met een dure auto terug naar Wit-Rusland te rijden. Jullie wachtten de hele nacht in Smolensk en 's morgens kregen jullie de auto. Jullie vertrokken, met u als passagier, maar onderweg na een uur of twee

deed zich een accident voor en jullie gingen over kop met de auto. De verkeerspolitie heeft de auto, die volledig kapot was, weggetakeld. Jullie werden naar een ziekenhuis gebracht. U mocht na onderzoek het ziekenhuis verlaten en ging terug naar Wit-Rusland maar uw schoonbroer K. (...) moest enkele dagen in het ziekenhuis blijven. Toen K. (...) ook terug was in Wit-Rusland vertelde hij u dat de eigenaars van de dure auto verwachtten dat hij dezelfde auto terug gaf ofwel drie en een half miljoen Russische roebels gaf aan hen, de waarde van de auto. Hij kreeg hiervoor een maand de tijd. Jullie hadden iemand gevonden die aan dat bedrag kon geraken maar die persoon liet jullie op het laatste moment zitten. Later, bijna twee maanden na het ongeval, werd uw schoonbroer K. (...) opgehaald door mannen die gestuurd werden door de eigenaars van de auto en K. (...) werd zwaar in elkaar geslagen, met ernstige letsels als gevolg. Er werd K. (...) uiteindelijk nog een maand gegeven om te betalen, maar reeds na twee weken, nadat hij hersteld was van zijn letsels, verliet hij Wit-Rusland en is hij naar Europa gevlucht. De mannen zijn daarna nog enkele keren bij uw zus M. (...) geweest en ze hebben haar bang gemaakt. Op een bepaald moment zijn die mannen dan te weten gekomen dat u ook in de wagen zat en ze hebben zich tot u gericht. Ze zijn u beginnen bedreigen en hebben u ook 2 keer in elkaar geslagen waarvan één keer heel ernstig op 6 of 7 november 2022. U vreesde voor uw leven. Met de hulp van K. (...) heeft u daarom, drie of vier dagen later, ook Wit-Rusland verlaten met een vrachtwagen. U kwam op 14 november 2022 aan in België.

Eind december 2022 is uw zus M. (...) ook naar België gekomen en u verklaarde verder nog dat de mannen die u vervolgden in Wit-Rusland u nog steeds zoeken in Wit-Rusland.

Op 23 november 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

U verliet België zonder de verdere stappen in uw procedure in België af te wachten en op 22 januari 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in in Nederland.

U keerde terug naar België en op 7 maart 2023 werd u van uw vrijheid beroofd op verdenking van diefstal en bendevorming en u werd opgesloten in de gevangenis te Antwerpen van waaruit de procedure inzake uw verzoek om internationale bescherming werd verder gezet.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. U gaf weliswaar aan dat u epilepsie heeft en u door die epilepsie ook geheugenproblemen heeft (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 12). U legt echter geen enkel bewijs voor van uw vermeende medische problemen, hoewel u dit uitdrukkelijk werd gevraagd (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 12). Via de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ gaf u bovendien op 17 maart 2023 wel duidelijk aan dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal kunnen bemoeilijken (zie documenten in het administratief dossier). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens nergens dat u niet in staat zou geweest zijn om te antwoorden op de vragen van de protection officer, noch dat u niet over de nodige capaciteiten zou beschikken om op zelfstandige en functionele wijze uw relaas uiteen te zetten. Bovendien bracht u op het einde van het persoonlijk onderhoud ook duidelijk naar voor dat u het CGVS alle belangrijke elementen betreffende uw asielrelaas heeft kunnen vertellen, dat de vragen duidelijk waren voor u en u de tolk ook goed begrepen heeft.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest vermoord te worden door de eigenaars van de dure wagen in dewelke u en uw schoonbroer een ongeval hadden waardoor de wagen volledig kapot is. U vreest vermoord te worden door de eigenaars van die wagen omdat u noch uw schoonbroer in staat zijn een nieuwe wagen te verschaffen of het bedrag van de wagen te betalen aan de eigenaars van de wagen, zoals dat door hen werd gevraagd.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verhaal over problemen met machtige personen vreemd is aan de Conventie. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u werd gevisieerd omwille één van de gronden zoals voorzien in de Conventie, met name politieke opinie, nationaliteit, etnie, religie of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zou zijn gevisieerd door personen die een financiële compensatie eisten van u en uw schoonbroer omwille van het vernielen van een auto. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u omwille van één van voornoemde gronden niet op de bescherming van de autoriteiten kan rekenen. In dit verband verklaarde u louter dat u geen bescherming zou kunnen krijgen omdat deze personen banden zouden hebben met de politie. Het Commissariaat-generaal kan voorts geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Ten eerste bent u bijzonder vaag over de eigenaars van de wagen, toch de personen die verantwoordelijk zijn voor uw voornaamste problemen in Wit-Rusland. U heeft er geen enkel idee van wie die mensen zijn. U kent hun naam niet, u kent hun job niet, u weet zelfs niet zeker of die eigenaars

wel van Vitebsk zijn of niet (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 7). Dat u bovendien geen enkele moeite heeft gedaan om hier iets over te weten te komen is toch wel heel frappant. U heeft uw schoonbroer K. (...) helemaal niets gevraagd over uw vervolgers, ook niet achteraf (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 8). Niettemin mogen we toch redelijkerwijze verwachten dat u enige interesse aan de dag zou leggen om meer te weten te komen over de identiteit van de personen waardoor u bedreigd werd, waardoor u geslagen werd en waardoor u uiteindelijk het land heeft moeten verlaten. We merken ook nog op dat u aangeeft dat die personen die u vervolgden banden zouden hebben met de politie (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 9-11) maar u kan dat ook op geen enkele manier hard maken. Zo zouden er ook mensen van de politie u zijn komen zoeken bij uw moeder, na uw vertrek uit Wit-Rusland, maar u verklaart zelf niet te weten in hoeverre die mensen echt van de politie zijn en u weet ook niet waarom de politie langs kwam om u te zoeken. Uw moeder heeft u dat niet kunnen zeggen, naar uw eigen beweringen, omdat alles heel snel werd verteld via de telefoon. Niettemin mogen we toch redelijkerwijze verwachten dat, als de politie u zoekt, u met prioriteit te weten zou willen komen waarom de politie u zoekt. U vermoedt enkel dat die eigenaars van de dure wagen banden hebben met de politie omdat ze u zeiden dat het geen zin had bij de politie klacht in te dienen. Ze zeiden ook: 'We weten waar we mee bezig zijn. We hebben onze mensen.' Aan uw schoonbroer zeiden ze ook: 'Je zal zich niet kunnen schuilhouden, we hebben onze mensen (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 9-11).' Dat is toch wel heel vaag om zomaar uit te gaan van banden met de politie of er zomaar van uit te gaan dat die eigenaars machtige figuren zijn met een belangrijk netwerk. Het feit dat u nauwelijks iets kan zeggen over uw vervolgers en zo vaag blijft en het feit dat u ook geen moeite deed om via uw schoonbroer K. (...) iets te weten te komen over hen doet toch wel ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien merken we toch ook op dat u ook heel vaag bent over de job van uw schoonbroer. U weet dat hij autohandelaar is maar kan niet zeggen naar welke steden uw schoonbroer ging om wagens te halen en te vervoeren, u weet ook niet of uw schoonbroer altijd dezelfde opdrachtgevers had (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 13). Nochtans zat u gedurende meerdere uren in de wagen met uw schoonbroer en mogen we verwachten dat er toch enige vorm van communicatie was, en zijn dit bovendien toch essentiële elementen betreffende de job van uw schoonbroer. Uw verklaring dat K. (...) niet uw vriend is maar gewoon uw schoonbroer doet hier niets aan af, zeker gezien u net met uw schoonbroer meeging omdat hij zich niet zou vervelen (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 15).

Ten tweede legde u tegenstrijdige verklaringen af over het bedrag dat moest betaald worden aan de eigenaars van de dure wagen die volledig kapot was door het auto-ongeval. Bij DVZ (CGVS-vragenlijst, vraag 5) sprak u over een bedrag van anderhalf miljoen roebel. Op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS daarentegen noemde u het bedrag van drie en een half miljoen roebel. Hiermee geconfronteerd kon u geen verklaring hiervoor geven (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 13). De uitleg van uw advocaat dat het bedrag van drie en een half miljoen roebel door twee moet gedeeld worden omdat u en K. (...) met twee waren en beiden dat bedrag van anderhalf miljoen moesten betalen (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 16-17) kan niet overtuigen als een verklaring waarom u bij DVZ en bij het CGVS andere bedragen hanteert gezien u bij de DVZ heel duidelijk aangaf dat ze K. (...) anderhalf miljoen roebel vroegen en dat was op een moment dat u nog niet was betrokken in de dreigementen en slagen van de eigenaars van de wagen en dus ook niet verantwoordelijk werd geacht voor het ongeval met de wagen (CGVS-vragenlijst, vraag 5). U brengt dat ten andere ook zelf niet als een mogelijke verklaring naar voor. Anderhalf miljoen roebel maakt bovendien ook niet de helft uit van drie en een half miljoen roebel. Ook het voorgaande brengt aldus de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang, zeker gezien het bedrag dat uw schoonbroer schuldig was aan de eigenaars van de dure wagen centraal staat in uw asielrelaas.

Ten derde moeten we vaststellen dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de DVZ en het CGVS over wat gebeurde na uw vertrek uit Wit-Rusland. Zo verklaarde u bij de DVZ dat uw schoonbroer samen met uw zus is gevlucht uit Wit-Rusland en dit voor u bent gevlucht uit Wit-Rusland (CGVS-vragenlijst, vraag 5). In het persoonlijk onderhoud van het CGVS daarentegen beweerde u dat eerst uw schoonbroer is gevlucht in oktober, daarna uzelf in november en nog eens later uw zus, eind december of begin januari. Hiermee geconfronteerd kan u deze tegenstrijdigheid niet verklaren (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 10). Daarnaast moeten we u er ook op wijzen dat u bij de DVZ aangaf dat ze, de eigenaars van de wagen, uw moeder nog een maand lastig vielen na uw vertrek uit Wit-Rusland. Bij het CGVS daarentegen verklaarde u dat ze minstens een keer per week bij uw moeder langsgaan om u te zoeken en dat zijn blijven doen na uw vertrek. Ook voor deze tegenstrijdigheid kan u het CGVS geen aanvaardbare verklaring geven. Voorgaande bevindingen halen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook nog verder onderuit.

Ten vierde willen we u er ook op wijzen dat u met geen enkel bewijs naar voor komt dat uw asielrelaas zou kunnen staven. Zo kan u ons bijvoorbeeld geen enkel bewijs van uw opname in het ziekenhuis na het auto-ongeval of geen enkel bewijs van uw verzorging, nadat u zwaar in elkaar bent geslagen,

voorleggen. Uw opvallende gebrek aan bewijsstukken, onderstreept verder de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten vijfde moeten we nog benadrukken dat, met betrekking tot uw vrees dat u zou opgeroepen worden om te strijden in de oorlog in Oekraïne (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 15-16), het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. De door u ingeroepen vrees voor een oorlog is actueel echter louter hypothetisch en volstaat zodoende niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Ten zesde wil het CGVS, met betrekking tot de opmerkingen van uw advocaat, die aangeeft dat u omging met aanhangers van de oppositie (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 16) en dat u daardoor mogelijk in de problemen zou kunnen komen, duidelijk opmerken dat u zelf hierover niets heeft gezegd hoewel u de mogelijkheid kreeg alle mogelijke elementen die hebben geleid tot uw vlucht uit Wit-Rusland uiteen te zetten (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 15-16). Evenmin heeft u iets gezegd over de mogelijkheid dat uw problemen in Georgië over meer dan de wagen zouden kunnen gaan of dat er een mogelijkheid is dat er iets in het voertuig zou hebben gezeten, zoals uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS vertelde (CGVS, V. (...), 30.06.2023, p. 16).

Ten zevende en tot slot wil het CGVS er u nog op wijzen dat u voor de DVZ weliswaar heeft aangegeven dat u tegen de wit-Russische overheid bent (CGVS-vragenlijst, vraag 7) maar daar bij het CGVS niets heeft over gezegd, hoewel u nochtans de mogelijkheid daartoe kreeg. Uit uw verklaringen blijkt op geen enkel moment dat u in Wit-Rusland politiek actief zou zijn geweest of dat u zich zou hebben geuit tegen de overheid. U kunt dan ook totaal niet aannemelijk maken dat u bij terugkeer naar Wit-Rusland geïnterviewd zou worden omdat u 'tegen de overheid zou zijn'.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 4.1 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het vertrouwensbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Wat betreft vooreerst de aangevoerde schending van artikel 4.1 van voormelde richtlijn 2011/95/EU, wijst de Raad er evenwel op dat artikel 4.1 van de richtlijn 2011/95/EU bij de wet van 21 november 2017 werd omgezet in de Vreemdelingenwet, waardoor het niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001, p. 29-32). De schending van voormeld artikel van de richtlijn 2011/95/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft

(RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Bij terugkeer naar Wit-Rusland vreest verzoekende partij vooreerst vervolgd te zullen worden door de eigenaars van een dure auto die zij en haar schoonbroer, een autohandelaar, naar Wit-Rusland dienden te rijden doch waarmee zij een ongeval kregen waardoor de wagen volledig kapot was. Deze personen zouden haar bedreigd hebben en haar nog steeds zoeken (notities CGVS, p. 5-6).

2.2.6. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze door verzoekende partij voorgehouden problemen na het mislukte wagentransport. Meer bepaald wordt erop gewezen dat de geloofwaardigheid ervan ondergraven wordt doordat:

- (i) verzoekende partij bijzonder vaag is over de eigenaars van de wagen en bovendien geen enkele moeite heeft gedaan om hierover iets te weten te komen;
- (ii) zij ook heel vaag is over de job van haar schoonbroer;
- (iii) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het bedrag dat moest betaald worden aan de eigenaars van de dure wagen die volledig kapot was door het auto-ongeval;
- (iv) zij ook tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de DVZ en het CGVS over wat gebeurde na haar vertrek uit Wit-Rusland; en,
- (v) zij geen enkel bewijs bijbrengt ter staving van haar asielrelaas.

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten aangebracht die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Vooreerst doet zij met haar loutere bemerking dat haar verklaringen wel degelijk duidelijk waren geenszins *in concreto* afbreuk aan de verschillende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat zij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent essentiële elementen van haar asielrelaas.

Daar waar zij lijkt te stellen dat tijdens haar persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal niet werd doorgevraagd omtrent de identiteit van haar vervolgers en dat zij dan ook niet in de gelegenheid werd gesteld om hierover meer details te verschaffen, stelt de Raad vast dat dit feitelijke grondslag mist nu uit de notities van haar persoonlijk onderhoud blijkt dat wel degelijk expliciet gevraagd werd naar hun naam, hun job en van waar zij waren. Echter kon verzoekende partij hierop geen concrete antwoorden geven (notities CGVS, p. 7-8).

Voorts tracht verzoekende partij het gebrek aan enig bewijs inzake haar asielrelaas te verklaren door het feit dat zij thans in de gevangenis in Antwerpen verblijft. De Raad oordeelt evenwel dat het louter gegeven dat verzoekende partij op 7 maart 2023 van haar vrijheid werd beroofd geen afdoende verklaring vormt voor het ontbreken van ieder begin van bewijs inzake haar asielrelaas. Uit niets blijkt dat verzoekende partij ernstige pogingen heeft ondernomen om, eventueel met de hulp van haar advocaat, bewijsstukken te bekomen die haar asielrelaas kunnen staven. De Raad wijst er tevens op dat verzoekende partij vanuit de gevangenis nog contact heeft met haar moeder in Wit-Rusland (notities CGVS, p. 4). Dat het voor haar geheel onmogelijk is om stavingsstukken te vergaren omdat zij in de gevangenis zit, maakt zij dan ook niet aannemelijk. Bovendien diende verzoekende partij reeds in november 2022 een verzoek om internationale bescherming in België in, doch uit niets blijkt dat zij in de periode voor haar arrestatie stappen heeft ondernomen om bewijsstukken omtrent haar problemen te bekomen. Dergelijke houding staat haaks op de door haar beweerde nood aan internationale bescherming.

2.2.7. De Raad wijst erop dat aangezien aan deze problemen geen enkel geloof kan worden gehecht, de motivering in de bestreden beslissing dat deze problemen geen verband houden met de criteria van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 een overtoollig motief betreft.

2.2.8. Voorts stelt de Raad nog vast dat de motieven in de bestreden beslissing omtrent de door verzoekende partij aangehaalde vrees om opgeroepen te worden om te strijden in de oorlog in Oekraïne, de opmerking van haar advocaat dat zij omging met aanhangers van de oppositie en de verklaring van verzoekende partij voor de DVZ dat zij tegen de Wit-Russische overheid is, door verzoekende partij geheel ongemoeid worden gelaten waardoor de desbetreffende motieven als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij nog oppert dat verwerende partij in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar verzoekende partij niet aantoonde welke elementen volgens haar voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekende partij niet aan dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld. De Raad verwijst in dit verband nog naar de uiteenzetting in punt 2.2.15., waaruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld heeft en zijn beslissing genomen heeft met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.2.10. Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan, in tegenstelling tot wat verzoekende partij meent in haar verzoekschrift, niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, om aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

2.2.11. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging

of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.13. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Wit-Rusland een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Betreft de aangevoerde schending van het vertrouwensbeginsel, merkt de Raad op dat het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat het bestuur de bij een rechtsonderhorige geweekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dient te honoreren (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021). Van een schending van het vertrouwensbeginsel kan slechts sprake zijn, indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. Verzoekende partij zet niet uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan.

2.2.15. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal d.d. 30 juni 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT